

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. april 2010
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2010-156-0224
Dok.: HAA40696

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) (L 179), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Christiansen (DF).

Lars Barfoed

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkolåsordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) (L 179):

”Er det sådan i dag, at vanvidsbilister automatisk får prøveløsladelse, selvom de ikke samarbejder om at indgå i et behandlingsforløb, som har til hensigt at afruse dem, og i bekræftende fald, agter ministeren så at medvirke til, at prøveløsladelser kun bevilliges, når den indsatte udviser samarbejdsvillighed i forhold til et sådant behandlingsforløb?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, som har oplyst følgende:

”Efter straffelovens § 38, stk. 1, kan løsladelse på prøve finde sted, når to tredjedele af straffen, dog mindst 2 måneder, er udstået. Prøveløsladelse er forudsat som et regelmæssigt led i fuldbyrdelse af fængselsstraffe på 3 måneder og derover.

Ifølge straffelovens § 38, stk. 5, er det en forudsætning for løsladelse på prøve, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes.

At den dømtes forhold ikke må gøre prøveløsladelsen utilrådelig, betyder efter vejledning nr. 29 af 19. april 2006 om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesvejledningen), at der ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikke bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn af kriminalforsorgen og eventuelle særvilkår.

Der skal desuden lægges vægt på antallet af tidligere løsladelser og betingede domme. Afslag på prøveløsladelse vil f.eks. kunne komme på tale, hvis der inden for de seneste år har foreligget flere løsladelser eller betingede domme med tilbagefald til ny kriminalitet, uden at man dog tillægger en betinget dom helt samme negative vægt som en forudgående prøveløsladelse.

Der skal endvidere lægges vægt på den indsatte forhold under tidligere tilsynsperioder, herunder om den indsatte er recidiveret hurtigt efter den sidste løsladelse. Endvidere lægges

der vægt på den indsatte forhold til tilsynsmyndigheden, herunder foreliggende erfaringer med hensyn til gennemførelse af tilsynsforanstaltninger.

Den indsatte forhold under afsoningen skal endvidere tillægges vægt i det omfang, disse kan give anledning til at formode, at der er risiko for recidiv til fornyet kriminalitet. Dette kan eksempelvis være oplysninger om ny kriminalitet under afsoningen, stofmisbrug, misbrug af udgang og eventuelle undvigelser.

Kriminalitetens art vil have en vis betydning for bedømmelsen af risikoen for ny kriminalitet. Risikoen for tilbagefald til personfarlig kriminalitet vil med større vægt tale imod prøveløsladelse end risiko for tilbagefald til (ikke professionel) berigelseskriminalitet. Det indebærer som udgangspunkt en skærpet vurdering af indsatte, der er dømt for personfarlig kriminalitet.

Prøveløsladelse betinges altid af, at den dømte i en nærmere bestemt periode ikke begår strafbart forhold. Der kan herudover efter en konkret vurdering fastsættes vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen og eventuelle særvilkår, f.eks. vilkår om behandling mod misbrug af alkohol eller euforiserende stoffer.

Vilkår om tilsyn og særvilkår skal fastsættes under hensyn til den indsatte individuelle forhold med henblik på at støtte den dømtes indsats for en kriminalitets- og misbrugsfri tilværelse. Fastsættelse af særvilkår skal således ske efter en nøje vurdering af, om fastsættelse af det enkelte særvilkår er formålstjenligt med henblik på begrænsning af den indsatte recidivrisiko.

Som det fremgår af ovenstående, er der således ikke tale om, at indsatte automatisk får prøveløsladelse, idet dette beror på en konkret og individuel vurdering af den indsatte forhold. Skønnes den indsatte at have behov for behandling, f.eks. mod misbrug af alkohol eller euforiserende stoffer med henblik på at begrænse den indsatte recidivrisiko, men modsætter den indsatte sig dette, taler dette efter de gældende regler imod prøveløsladelse.”